լեան հարաւոյ, և անդր քան զայն անտառ իմն՝ որպէս թուփք ծառախիտ, անդ եզերեցի գնալ, թերևս ընդ թաւ սաղարթեաւ ծառով իմիք նպաստաւորիցէի ի յորդութենէ անձրևոյն՝ որ ստիպէր։ Բայց հասեալ անդէն՝ գտի զընդդիմակն. զի ոչ միայն ցանցառք էին ծառք, ոստք նոցին և սաղարթք, այլ և ի ներքոյ նոցա ջուր ծովացեալ յանձրևոյ, գոլով տեղին գոգ և գիճային մարգ։ Վրիպեցեալ ուրեմն ի յուսոյ, հարկեցայ դիմել և անդր, գուցէ ուրեք գտանիցիւր սփոփումն. և ոչ էր. այլ և մառախուղ թանձր շրջագեղաւ, թէ և անձրևն մեղմացաւ, և հողմն ցրտաշունչ յարեաւ. որով պատճառաւ մոլորեցեալք և թափառականք՝ այսր և անդր շրջաբերեցեալք ընդ խորափիտս, ձորակս և հեղեղատս, մերթ շաւղօք մերթ անհետիւք վայրօք տատանեցաք մինչև ցհասարակ օր, որպէս համարէաք։ Ապա մառախուղն մերժեցեալ, այլ անձրևն յորդեցեալ՝ նշմարեցի զիմն ի մէջ խարցին՝ մարդանման. և մինչ զանգիտելով զտեղի առեալ յղեցի զսպասաւորն ի գնին, պատուիրանաւ զգուշաբար հպելոյ և տնտղելոյ, ահա կոճ ծառի էր. տես, թէ երկիւղն զինչ ոչ երևակայացուցանէ մարդոյ։

Աստ կալաւ զիս տարակոյս մեծ՝ ի խորհելն զներկայն և զապագայն. զի անձրևել ոչ դադարէր. զի զգենլիք ամենեքեան թացեալք մինչև ցշապիկ՝ ծանրացեալք էին ի վերայ իմ, յորոց կաթէր ջուրն. զի ցուրտն ստիպէր, զի շինութիւն ուրեք ոչ երևէիւր, ի նպաստ այնքանոյ անճարակութեան. զի տեսանէի զճախին ընդարձակ ի ձորակին՝ ընդ որ անցանել մարթ էր, որ ինձ էր անհնարին. զի զտեղի առնուլ զանգիտէի, զուցէ ի ձեռս Պուղտանեցւոց աւազակաց կամ Ավետաց ցրուեցելոց ամենուրեք յապուր՝ անկանիցէի։ Ի մէջ այսպիսեաց ուրեմն վշտաց փաղակացեալ, մինչ վարանէի տխրագին, սպասաւորս՝ որ էր առոյգ և ուժնդակ երիտասարդ, քաջալերեալ զիս՝ էառ ի շալակ իւր՝ իբր զողայ իմն, և անցուցեալ ընդ ճախինն, և հանեալ ի վեր ի բարձրաւանդակի միում զետեղեաց. ինթէրիմ (մինչ այս մինչ այն) անձրևն սկսաւ նուազիլ, և դադարեաց հողմն. Ամբարձի զաչս ի բլրակէ անտի շրջահայել, և ահա շինութիւն իմն ոչ հեռի ի տեղւոջէն երևէիւր. և ուրախացեալ հանգեայ անդէն սակաւ ինչ. և նկանակ մի հացի ընդ սպասաւորին կերի. և յարուցեալ դիմեցի ի շէնն, համարելով գտանել զդիպաւորութիւն իմն։ Իբրև շրջապատեցի զբոլոր պատուարն՝ որ մեծ արդեօք էր, և հասի ի դուռն, ծերունի ոմն պատահեցեալ՝ հարցմանս պատասխանեաց. Այս գերդաստան տեառն Սիմոնովիցի դատաւորին Լէօպոլսոյ է, և չիք ի ներքս ոք, և տունքն ամայիք են. բայց եթէ խոնարհագոյն զիջանիցես՝ հուպ արդեօք է գեօղ. և թերևս գտանիցես դիպաւորութիւն ի նմին։ Ապա դիմեցի զաւիվայր, և դիպեցայ լճի, որոյ ի ծայրն երևէիւր գեօղ մեծ. այլ ծուխ և ոչ մի ելանէր, և զարմացայ. Թանտէմ (tandem, և սակայն) գտեալ զկոպար լճին, անցի ի գեօղն. և շրջեալ ընդ տունս բազումս՝ գտի զդրունս քակեցեալ և զոչ ոք ի ներքս. և վհատեցեալ նստայ ընդ խոտադիզաւ միով ի հանգչել. և յղեցի զսպասաւորն որոնել ընդ ամենայն շէնն, թերևս գտանիցիւր ոք որ ժողովիցէր